

ikke nogen videre Grund til at vedtage Lovbestemmelsen.

Første Viceformand (Bjosen): Det vilde være ønskeligt, om vi kunde slutte Forhandlingerne i Dag.

Ordføreren (Høgstrøm): Den ærede Minister fremhævede, at det var ønskeligt, at der var visse Regler, hvorefter man gik frem ved Fordelingen i Valgkreds, og deri er jeg naturligvis meget enig med ham; men den ærede Minister gik bort fra de Regler, som hidtil have været opstillede af Folketingsflertal, og som subsidiært have været tiltraadte af Mindretallet, nemlig den, at man skulde se at faa en ligelig Fordeling af Kredse efter deres Indbyggertal, at man ikke skulde føle sig bunden ved Amtsgrensene, og at man skulde se at faa de betvemmeste Valgsteder og saaledes se at faa en saa retfærdig Fordeling af Kredse, som muligt. Dette har hidtil været Folketingsudvalgets Flertals Stilling, og det har tillige subsidiært været Mindretallets. Den ærede Minister vil nu i Stedet for disse Regler sætte den, at man skal blive inden for Amtsgrensene, som den allerførste Betingelse for en nogenlunde retfærdig Fordeling; saa undgaar man al Vilkaarlighed, siger den ærede Minister. Regeringen har i den Henseende ikke fraveget sit tidligere Standpunkt; den har altid holdt paa en mindre Forøgelse inden for Oversvridheds Kredse, saa jeg kan ikke undre mig over, at den ærede Minister endnu søger at holde paa dem. En anden Sag er det derimod med den ærede Ordfører for Mindretallet; han gaar nu bort fra alt det, han tidligere har været med til at udtale sig for i denne Sag. Amtsgrensene skulle nu efter hans Mening fremfalde en saa overordentlig Sikkerhed i Fordelingen, hvormod Forladelse af dem skulde medføre en fuldstændig Vilkaarlighed. Jeg har allerede i min første Tale søgt at paavise, at man netop inden for Amtsgrensene kunde faa en fuldstændig Vilkaarlighed, og at man maa forlade Amtsgrensene, hvis man vil have en nogenlunde ligelig og retfærdig Fordeling af Kredse, saaledes som Grundloven har tænkt sig den. Jeg skal ikke paa ny komme ind derpaa, men da baade den ærede Minister og den ærede Ordfører for Mindretallet have fremhævet Københavns Amt og Fordelingen deri som et Mønster, hvorefter det kunde ses, at der var gaaet forsvaerlig til Værts, saa vil jeg sige, som det blev fremhævet af den ærede Ordfører for Mindretallet, at det ganske vist er en

let Maade at fordele paa, naar man saaledes blot tager fra de enkelte Kredse, Kredser over paa andre og saa, naar der bliver noget tilbage, deler det, som man kan bedst, uden Hensyn til, om det, man derved faar, bliver en forsvaerlig Kreds eller ikke. Det er mig for saa vidt interessant at se netop Københavns Amt blive valgt som Eksempel paa, hvorledes Regeringen er gaaet frem, og hvad Mindretallet kan slutte sig til; thi det er klart, at naar man har et Amt saa tæt bebygget som Københavns Amt og deri har Kredse med 13—14,000 Indbyggere, saa er det en meget stor og uretfærdig Begunstigelse for denne Egn i Sammenligning med de Kredse, der ere svagt bebyggede og dog faa 16—17,000 Indbyggere; det er f. Eks. Tilfældet med Ringløbing, hvor jeg endog saa tror, at en Kreds har henimod 18,000 Indbyggere, og det endog den maaste mest udstrakte Kreds i noget Amt. Naar man derimod i et af de tættest bebyggede Amter som Københavns Amt kommer til Kredse paa 13,000 Indbyggere, saa kan jeg ikke forstaa, at det kan være forsvaerligt at holde sig til Reglerne for Fordeling efter Amtsgrensene. Det synes mig derfor selvsølgelig, at det kunde være fuldstændig retfærdigt, ja, jeg kunde sige aldeles nødvendigt, at forlade Amtsgrensen, hvis man vil følge den af Grundloven givne Hovedregel for Fordelingen. Det har hidtil været erkendt af Udvalget, saa vel af Flertallet som af Mindretallet, som noget, der maatte kræves, og jeg kan derfor ikke andet end haabe, at det ogsaa vil blive muligt at komme bort fra disse aldeles vilkaarlige Grænser og komme til en virkelig ligelig og retfærdig Fordeling. Naturligvis kan den ikke blive saa ligelig, at der bliver det samme Tal overalt; der er andre Hensyn, der maa gøres gældende, saa som Hensynet til den geografiske Beliggenhed, som jeg før sagde, Hensynet til at faa Kredse afrundede saa meget som muligt, Hensynet til Valgstedet, Hensynet til, at man ikke kommer til at forvædige Nabo Kredse for meget o. s. fr.; men det er Hensyn, som selv Mindretallet i sine tidligere Forslag har taget. Vil man fremdeles gaa denne Vej, tror jeg, det maatte lykkes at faa en Overenskomst. Flertallet holder slet ikke paa sine Inddelinger som noget, det ikke vil fravige; kan man overbevise det om, at man kan naa en retfærdigere Fordeling ad andre Veje og ved andre Omlægninger, skal det gaa med dertil. Det har ikke andet Onske end at faa Inddelingen gjort saa ligelig og retfærdig som muligt, for at vi ikke alt for snart igen skulle komme til ny Omlægninger. Med Hensyn til Talen om, at det er nødvendigt snart